

Gaver, som den efterlevende Ægtefælle maatte have ydet sine eller den førstafdødes Arvinger af Fællesboet, at medregne til den efterladte Formue, men dog ikke i videre Omfang end op til Halvdelen af, hvad Boet androg ved den førstafdødes Død. Ved Opgørelsen af, hvor meget Modtagerne af de omhandlede Forstrækninger og Gaver i Henhold til denne Bestemmelse skulle svare i Arveafgift, kan saavel Boets Formue som de af Ægtefællen udbetalte Forstrækninger m. m. afrundes nedad til det nærmeste med 100 Kr. delelige Beløb.

§ 15.

Naar det med Hensyn til et vist Arvebeløb er bestemt, at Renten af samme i sin Helhed skal oppebæres af en eller flere andre Personer end dem, hvem Beløbet endelig skal tilfalde, eller naar Brugs- eller Indtægtsnydelsen af visse Ejendele for kortere eller længere Tid forbeholdes en anden end den, de paagældende Ejendele endelig skulle tilfalde, svares ved Arveladerens Død kun Arveafgift af Rentenydelsens kapitaliserede Værdi. Ved eventuelt indtrædende Succession i Rente- eller Indtægtsnydelsen svares paa ny Rentenydelsesafgift, medens Kapitalarveafgiften først erlægges ved Rente- eller Indtægtsnydelsens Ophør.

Naar et Arvebeløb udlægges en Arving eller Legatar, mod at han skal tilsvare en Rentenydelse, der dog ikke udgør hele Indtægten af det paagældende Arvebeløb, betales ved Arveladerens Død Arveafgift dels af Rentenydelsens kapitaliserede Værdi, dels af Arvebeløbet med Fradrag af Rentenydelsens kapitaliserede Værdi. Ved eventuelt indtrædende Successioner, saavel som ved Rentenydelsens Ophør, betales paa ny Arveafgift af Rentenydelsens Kapitalværdi.

Hvis en Kapital endelig tilfalder den samme Person, hvem Rentenydelse af Kapitalen forud har været tillagt, skal det dog være ham tilladt i Kapitalarveafgiften at fradrage det Beløb, han alt har erlagt i Afgift af Rentenydelsen.

§ 16.

Afgiftspligtens Genstand er, hvad der i Henhold til den afgiftspligtige Erhvervelse kommer de afgiftspligtige til gode.

Omfatter Afgiftspligten samtlige en afdøds Efterladenskaber, kunne derfor ogsaa samtlige de ham paahvilende Gældsforpligtelser ligesom de øvrige den efterladte Formue paahvilende Byrder eller med dennes Erhvervelse forbundne Omkostninger fradrages ved Opgørelsen af den afgiftspligtige Beholdning.

Angaar Afgiftspligten enkelte bestemte Genstande eller en begrænset Formuemasse, tages paa lignende Maade Hensyn til de disse Genstande eller denne Formuemasse paahvilende eller af sammes Erhvervelse flydende Forpligtelser.

Gældsforpligtelser, som Arveladeren eller den, fra hvem en ifølge denne Lov afgiftspligtig Erhvervelse hidrører, maatte have paataget sig overfor sin Ægtefælle eller sine Børn eller overfor disses Descendenter eller Ægtefæller, kunne dog ikke fradrages, naar de ikke hidrøre fra et virkelig ydet Laan eller andre Præstationer, men deres Beløb bliver da at medregne til vedkommende Fordringshavers Arv eller at betragte som et ham tillagt Legat.

Afgifter, der i Udlandet maatte være opkrævede af der beroende arveafgiftspligtige Genstande, kunne, for saa vidt de ikke i Henhold til Bestemmelsen i § 9 tillades fradrage i selve Arveafgiften, fradrages i den afgiftspligtige Værdi, forinden Arveafgiften beregnes. Derimod kan Arveafgiften efter denne Lov ikke fradrages lige saa lidt som Efterstemplingsafgiften af Testamentsarv.